

40 jaar Vrouwe Lucia

Mr. W. H. Dudok van Heel, geboren 1901, woont in Baarn.

'Ik was negen jaar toen ik mijn eerste kano bouwde. Eigenlijk heb ik mijn hele leven op het water doorgebracht, want ik ben opgegroeid in Loosdrecht. Daar voer ik met tjotters en andere boten tot ik in 1930 de Vrouwe Lucia kocht. Een Vollenhovense Bol gebouwd in 1927 bij Huisman aan de Ronduite.

In 1931 kwam ik met de Vrouwe Lucia op Loosdrecht en daar werd ik een beetje meewarig aangekeken; je zag in die tijd niet zoveel platbodems en ze vroegen zich of of je in zo'n klomp wel kon zeilen. Na de oorlog is die houding ten opzichte van de platbodems gelukkig helemaal veranderd.

Mijn vriend Jan Loeff, ex-hoofdredacteur van de Waterkampioen, heeft op dezelfde mallen van de Vrouwe Lucia bij Huisman ook een Bol laten maken, de Goedzee.

H. C. A. van Kampen hield echt van sfeerstukjes in de Waterkampioen. Het grote verschil ligt geloof ik ook wel in de stijl en aanpak; het was veel romantischer. Hij hield veel van stukjes over toerzeilen. Ik heb ook wel van die stukjes geschreven. De grote ontwikkeling in de scherpe jachten heeft natuurlijk ook bijgedragen tot het verschil. De dikte is belangrijk toegenomen. Vroeger was het een dun blaadje met weinig advertenties en nu is het een dik blad met veel advertenties maar met gelukkig nog veel tekst.

En dan de ontwikkeling van de techniek, lieren en al die andere zaken die in de zeilsport zijn doorgedrongen. Wij doen en deden het alleen maar met blokken.

Zelf vaar ik nu in een Engelse motorboot, die Joosten mij in 1969 heeft verkocht als een Waterland en daar zit natuurlijk ook een heel stuk techniek in. Vroeger kende je geen heteluchtverwarming. Die motorboot is natuurlijk wel veel comfortabeler en vergt weinig onderhoud. Toen we de Vrouwe Lucia wegdeden wilden we het contact met de watersport en de mensen op het water niet verliezen.

's Zomers heb ik het onderhoud aan de Vrouwe Lucia zelf gedaan maar in de winter liet ik het doen bij Huisman. In 1931 gingen we door de kop van Overijssel om eens te kijken waar de boot gebouwd was.

De Vrouwe Lucia op het wad (foto A. Voûte)

Met noodtuig Medemblik binnengelopen (foto W. F. Dutilh)

Op de werf hebben we daar kennis gemaakt met de hele familie Huisman; de Huisman van de beroemde werf waar ook de Bestevaer is gebouwd, was toen nog niet eens geboren. Ik zei toen tegen de oude Huisman, 'denk dat ik hem hier van de winter laat opknappen', want dat was wel nodig. Nou dat kon wel en dat zou het bedrag van f90,— gaan kosten. Daar lag de boot voor in een schiphuis, werd hij geschuurd en gelakt. De werfeigenaars rekenden toen f0,35 per uur. Later heb ik daar nog eens een houten bijbootje laten bouwen voor f100,—. Ach de gulden was heel anders in die tijd, ik betaalde voor de Vrouwe Lucia f2000,—.

Zo'n boot wordt een stuk van je leven als je er 40 jaar in gevaren hebt en ik heb hem alleen willen verkopen aan iemand die er ook gevoel voor zou hebben.

In mijn slaap heb ik nooit gedroomd van een grote reis, maar ik heb er natuurlijk wel dagdromen van gehad. Maar toen ik er aan toe was een eigen schip te kopen is mijn hart opengegaan voor platbodems. Ik ben toen zelfs nog in onderhandeling geweest over een boeier, gelukkig is dat niet door gegaan, dat zijn echt binnenwaterschepen. Mijn bol was gebouwd voor de Zuiderzee; het schip is zeewaardig, ik ben er ook mee naar Denemarken geweest.

De Bolletjes zijn van oorsprong niet zo oud, ze dateren van ongeveer 1900. Kroes in Vollenhove heeft de eerste gemaakt voor een visser omdat hij die open boten, waarmee ze op de Zuiderzee voeren, niet vertrouwd. Mijn Bol is de eerste die als jacht is gebouwd. Er

voer wel een ander boljacht maar dat was een verbouwde visserman. De koper van mijn Bol, de heer Barendsen, belde in het begin wleens op. Hij vroeg eens of ik het goed vond dat hij er een schuifluik in maakte. Zelf heb ik dat nooit gewild, omdat het de lijn van het schip zou bederven. Hij vond het makkelijk voor zijn vrouw, Pilisma in Heeg heeft dat er voor hem heel knap ingemaakt.

Friesland is voor mij nog altijd het mooiste watersportgebied, maar niet in de vakanties, zo van mei tot eind juni en in het najaar. Dan is er nog ruimte en weinig drukte. Het is een van de mooiste provincies die we hebben, samen met de kop van Overijssel.

Het is jammer dat de mensen nog allemaal tegelijk op de weekeinden moeten varen. Ik ben nu gelukkig op een leeftijd dat ik mijn eigen tijd in kan delen.

Denemarken is een erg mooi land om te varen, met al de bossen, die tot het strand uitlopen, mooie visserplaatsjes en haventjes en verschrikkelijk vriendelijke mensen.

Nu komen we met de motorboot op plaatsen waar we vroeger nooit geweest zijn, dat is wel een voordeel van een motorboot.

Ik heb wel veel kritiek gekregen op mijn dacron zeilen, maar ze vergeten dat iedereen eerst met vlaszeilen voer, daarna met katoen en nu met dacron. Het is niet te doen in deze tijd met katoenzeilen te varen. Als je 's maandags weer moet werken en het is in het weekeind vochtig weer geweest dan heb je geen tijd om de zeilen goed te drogen of uit te hangen. Ze zullen polyester in de klassieke schepen ook wel moeten accepteren, of ze moeten een varend museum gaan beginnen. Een houten platbodem is niet meer te beta-

Passeren van de finish van de Flevorace in 1955

len; er is geen stukje recht aan, alles moet met de hand uit gedisseld worden en rondgebrand. Die stalen schepen hebben toch ook de houten verdrongen. En nu wordt staal door het intensiever onderhoud ook al te duur. Als ze maar goed gelijnde schepen in polyester bouwen, heb ik er geen bezwaar tegen.

De etiquette op het water is wel verflauwd. Ik vind dat je bij een prijsuitreiking best wel een blazer aan mag trekken. Nu zie je veel jongeren die in zwembroek even hun prijs afhaken. Tegen sportieve kleding aan boord heb ik natuurlijk geen bezwaar, maar als mijn vrouw boodschappen gaat doen in een dorpje dan doet ze een rok aan; je moet de bewoners niet provoceren. Soms zie je in een dorp wel eens een troep half-naakte mensen lopen en dan zeg ik tegen mijn vrouw, daar heb je weer een stel inboorlingen.

In Urk waren we op zondag met de zeilen bezig. Op een afstandje stonden

W. H. Dudok van Heel, als bemanning tijdens de Flevorace in 1975

twee jongetjes te kijken die zeiden steeds maar 'je magge op zondag niet vare, je magge op zondag niet vare.'